

Til allar kvinnur

Neyvan í nokrum valstriði hevur so nógv verið tosað um familjupolitikk og kvinnur sum í hesum valstriði. Men tað er ikki bara fyri tað góða.

Tit, sum halda, at striðið nú er við at vera vunnið, tí vit hava fingið líkalan á pappirinum, nú lógaruppskot er fyrireið, sum skal tryggja kyninum báðum javnrættindi, soleiðis sum øll ST-limalond

hava bundið seg til at miða imóti, gevið gætur:

Ikki við einum orði hevur Kristiligi etc. fólkaflokkurin ella hinir borgarlígu flokkarnir nevnt, at teir vilja virka fyri betri útbúgvingsmøguleikum til kvinnur. Ikki eitt orð um, hvussu vit tryggja kvinnum javnbjóðis møguleikar til arbeiði. Ikki eitt orð um, at teir vilja hava kvinnur uppi,

har avgerðirnar verða tiknar í okkara samfelagi. Avgerðir, sum hava týðning fyri okkum øll.

Teir tosa um kvinnuna sum eitt, ið er minni ment og vert, sum eina tiltaksarbeiðsmegi á arbeiðsmarknaðinum.

Tað eiga vit kvinnur ikki at lata sita á okkum og ikki lata okkum blinda av teirra romantiska orðavavstri um familjetrygg-

leika og hugna. Tann hugnan fáa teir ikki, um teir við lóg og makt vilja skúgva kvinnurnar burtur úr vinnulívnum, burtur úr politikki.

Tað er vandi á ferð, um tað eru hesar røddir, sum skulu umboða kvinnuáhugamál. Tí eiga allar kvinnur, sum vilja teljast sum javnlíkir borgarar, mótta kvennstærkan á vali og velja ein flokk, sum á-

sannar, at kvinnur eiga at sleppa at royna seg á øllum økjum bæði á arbeiðsmarknaðinum og í politikki, og sum veit og virkar út frá tí sannroynd, at Føroyar hava brúk fyri evnum og royndum hjá øllum landsins borgarum, eisini kvinnunum.

Gott val!

Elin Súsanna Jacobsen

Kvinnumál eru samfelagsmál

So hvørt sum valevnislístarnir fyri teir ymisku flokkarnar vórðu kunn-gjörðir, fegnaðist ein yvir, at fleiri konufólk vóru millum valevnini.

Men aftaná at hava hoyrt útvarpaðar valfundir kring landið, skilir ein tað betur. Tí, nú uppundir valið er ongin endi á, tí umsorgan, teir ymisku flokkarnir — ja sjálvt teir borgarlígu — siga seg at hava fyri mammum, børnum o. ø. familjupolitiskum málum.

Menninir í hesum flokkum hava higat til bert mett hesi mál sum smáputl, men nú er hetta kanska vordið nakað, sum kann geva atkvøður.

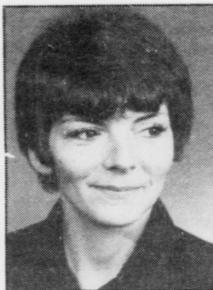
Her hava so nokur konufólk latið seg stilla upp at taka sær av hesum málum í valstriðnum.

Spell, at konufólk skal noyðast at seta seg sjálvan soleiðis í bás fyri at fáa hesi mál til umrøðu. Tí hesi áttu at verið samfelagsmál burturav og ikki kvinnumál.

Orsøkin til, at vit konufólk »konsentrerað» okkum um hesi heimligu mál, er kanska, at vit á tí økinum hava besta kunneika.

Tann kunnleikin skal sjálvandi brúkast, men tað er ikki nokk bert at hava áhuga fyri málum viðv. børnum, skúla og umsorgan. Tí umstøðurnar hjá okkum øllum, ungum sum gomlum, eru treytaðar av hvussu samfelagið er fyri í síni heild.

Samfelagið hvílir á framleiðsluni og tí er neyðugt at hava innlit í framleiðsluna, fyri at tryggja at hon gagnar fjøldini.

Somuleiðis mugu vit hava ávirkan á, hvussu samfelagagóðin verður brúktur.

Skulu vit konufólk hava størri ávirkan, er neyðugt at broyta m. a. útbúgvingsarmynstrið.

Konufólk áttu eisini at valt tey meira ótraditionellu yrkini. Tað er kortini ikki sum at siga tað, tí i undirvisingini í dag verða genturnar ikki hildnar til at velja lærugreinir sum t. d. matematikk, kemi, fysikk, teknikk og datalæru. Hesar lærugreinir venda sær til dreingirnar.

Við tí teknologiska útviklingi, ið fer fram í dag, mugu genturnar hugsa seg um — skulu tær ikki verða fyri størri vanlukku á arbeiðsmarknaðinum.

Gisleg D. Bonde

Útbyggjið Suðuroyar sjúkrahús

Vágbingar og suðringar

Henrik Old skrivur

Eitt av valevnum fólkaklaksins, Essa Arge, skrivur grein í Dagblaðnum, ið ber heitið »Løgtingið kontra pinandi mjadnum og knøum og sundurbrotnum ungdomi» har hann harmast um lóg frá 1976 fyri sjúkrahúsværk Føroya. Hann skrivur um anarki og sigur, at flestu lögtingspolitikkarar í dag hugsa ikki um bestu loysn av heilsu- og sjúkrahúsvækinum, men um at skaffa flestu og bestu arbeiðsplass til teirra valdomi. Hann sipar til, at Landssjúkrahúsið sum sjúkrahús fyri allar Føroyar í 1984 ikki hevur ortopædiska serdeild.

Nú eru vit fleiri, sum meina, at skulu tey bæði

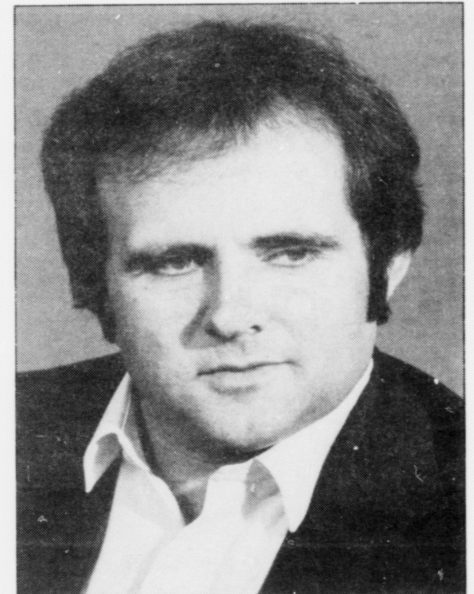
smærri sjúkrahúsin hava ein kjans at yvirleva, so má einhvor servíðgerð vera knýttá t teimum eisini.

Á Klaksvíkar sjúkrahúsi er ein serlækni í ortopædi, og mong eru tey menniskju, sum eru blivin gongufør aftur, eftir at hava verið undir lækna-hond hjá hesum manni og hansara hjálparfólki, eisini higan í Suðuroynni.

Har er eitt dømi um, hvat kann gerast við einum góðum vilja, sjálvt undir trongum umstøðum.

Essa Arge skrivur um sjálvoyðandi feigdargongd (hvat hann so meinar við tað) og tær pinufullu mjadnar og knø, sum enn munnu bíða í óvissa tíð.

Eg eri vissur í, at fekk

Klaksvíkar sjúkrahús betri umstøður til ortopædiska viðgerð, so klárar tann læknin (sum eisini er kendur út um landoddarnar fyri sítt arbeiði) saman við sínum hjálparfólki tann tørv, sum er í landinum á hesum øki.

Høvdu vit fingið onkra serdeild á Suðuroyar sjúkrahúsi eisini, so hevði hetta gjørt, at teir læknar,

sum eru har, kundu støðast og samtiðis verið ein tryggileiki fyri tað fólk, her býr.

Tað er ein vandi við teimum monnum, sum vilja centralisera alt sjúkrahúsværkið.

Tað munnu teir, sum verða valdir her suðuri, striðast imóti.

Henrik Old

Til valnevndina í Suðuroy

Eftir sum valnevndin í Suðuroy við Gunnari Vestergaard sum formanni hevur fingið ilt av minum valrætti í Vágs kommunu, so má je rætta nakað av tí, hann kemur

við í Fjórtaða September 3. november, har hann sigur, at valnevndin er mannad av Gunnari Vestergaard, Arna Brattaberg, og Johan O. Djurhuus. Tað er ikki rætt, at Johan

Djurhuus, fyrrverandi skúlastjóri í Vági, var á umtalaða fundi. Fyri hann mótti eyamáðurin Jákup Mortensen.

Gunnar Vestergaard, vónandi ert tú líka glaður fyri at búgva á Tvøroyri, sum je eri hvørja ferð, je aftur kann sigla inn gjøgnum Vágs fjørð.

Tað eydnaðist tær ikki hesa ferð at nokta mær valrætt í Vági. Hava okur liv og heilsuna um fyra ár,

so kanst tú royna aftur tá.

Hesar reglur bert fyri at mín góði bygdarmaður Johan Djurhuus ikki skal liggja undir tí, hann ikki hevur verið við til. Hetta liggur langt frá hansara hugsunarhátti.

Henrik Old